

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**УПРАВЛІННЯ МОНІТОРИНГУ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ МВС УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ ГОЛОВНОЇ ІНСПЕКЦІЇ ТА ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

**РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ ПРАВА
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ІНСТИТУТУ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ"**

IV ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ПРАВ ЛЮДИНИ

м. Київ, 5 грудня 2024

УДК 342.7 (063)

Рекомендовано до поширення через інтернет
Вченою радою Державного науково-дослідного
інституту МВС України
(протокол № 2 від 20 лютого 2025 року)

342.7 Збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції з нагоди відзначення Міжнародного дня прав людини (м. Київ, 5 грудня 2024 року). Київ: ДНДІ МВС України, 2024. 371 с.

У збірнику матеріалів конференції представлено напрацювання вчених та практиків, присвячені особливостям наукових досліджень в умовах воєнного стану. Зокрема, розглянуто актуальні питання у галузях національної безпеки, права, цивільного захисту, технічних наук та інформаційних технологій, соціальних та поведінкових наук і педагогіки. Особлива увага приділена сучасним вирішенню сучасних викликів, які постали перед науковою спільнотою в умовах воєнного стану.

Матеріали конференції можуть бути корисними науковцям та практикам, викладачам, здобувачам наукових ступенів, курсантам та студентам закладів вищої освіти.

*Матеріали викладено в авторській редакції з незначною коректурою.
Відповідальність за їх якість, достовірність, дотримання принципів академічної
доброчесності, а також відсутність у них відомостей,
що становлять державну таємницю та
інформацію для службового користування, несуть автори.*

УДК 342.7 (063)
© ДНДІ МВС України, 2024
© Колектив авторів, 2024

ПРАВОСУДДЯ, ДРУЖНЬОГО ДО ДИТИНИ, У ПРАКТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ МІНІСТЕРСТВОМ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ	186
Словян В. Ш.	
АНАЛІЗ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ ПІДХОДІВ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ВЧИНЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІМИ.....	190
Сосєдка С. В., Сенченко Н. М.	
ПОНЯТТЯ ТА ОБМЕЖЕННЯ ЗАСАДИ БЕЗПОСЕРЕДНОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗАНЬ, РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ	194
Хоменко Є. В., Светлічний І. В.	
ВІДНОВНЕ ПРАВОСУДДЯ У ВІЙСЬКОВИХ ТА ВОЄННИХ ЗЛОЧИНАХ: ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ	198
Янкевич Д. П.	
ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХИСТУ МАЙНОВИХ ПРАВ АВТОРА НА СЛУЖБОВИЙ ТВІР: ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО- ПРАВОВИЙ ТА ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТИ	201

СЕКЦІЯ 5: ПОПЕРЕДЖЕННЯ І ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Chekh M.	
FOREIGN EXPERIENCE OF COMBATING DOMESTIC VIOLENCE AND PROSPECTS FOR ITS USE IN UKRAINE	204
Александренко О. В., Женунтій В. І.	
ЕВОЛЮЦІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НАСИЛЬСТВО НАД НАСЕЛЕННЯМ У РАЙОНІ ВОЄННИХ ДІЙ (Ст. 433 КК УКРАЇНИ).....	206
Бондар В. Ю., Краснов Р. В.	
ПРАВО ЛЮДИНИ НА НОСІННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ ЯК ОДНЕ З ОСНОВНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ	209
Завгородній В. А., Харченко Т. М.	
ПРАВА ТА ГАРАНТІЇ ОСІБ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВАНО ТЕРМІНОВИЙ ЗАБОРОННИЙ ПРИПИС	213
Зінченко Д. А.	
ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА ЖЕРТВ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ТА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ	217
Іванів А. А.	
ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ	220
Іванцов В. О., Собко О. О.	
ВПЛИВ СТРЕСОВИХ СИТУАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНУ ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	222
Іванцов В. О., Бахмат В. Г.	
РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У МОНИТОРИНГУ ВИКОНАННЯ СУДОВИХ ЗАБОРОННИХ ПРИПИСІВ ЩОДО ДОМАШНЬОГО	

Іванів Анна Андріївна
*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 231 «Соціальна робота»,
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності
ORCID ID: 0009-0004-1049-7660*

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Однією з найпоширеніших форм порушення прав людини є домашнє насильство. Під час воєнного стану ризик виникнення та зростання домашнього насильства значно виріс через страх, стрес і фінансову нестійкість. Не зважаючи на те, що регулярно проводяться різні профілактичні заходи та поширюється інформація у соціальних медіа з протидії домашньому насильству – кількість жертв, які потерпають, зростає. Це зумовлено тим, що люди не хочуть привертати до себе увагу: страх сорому, соціальний тиск та не розуміння як себе потрібно поводити у суспільстві. Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» має вирішальне значення для захисту прав і свобод громадян та в забезпеченні їхньої безпеки. Домашнє насильство часто, а то і завжди залишається прихованим і жертви (особливо жінки і діти) потребують правового захисту для своєї безпеки та гідності. Закон сприяє запобіганню насильству, виявленню випадків насильства та забезпечує підтримку і захист жертв. Запровадження ефективного покарання для тих хто вчиняє насильство над іншими, є важливим для запобігання повторенню таких дій та відновленню справедливості [3].

М. Калініна зауважує, що найчастіше жертвами домашнього насильства стають жінки. Це пояснюється низкою чинників, таких як – патріархат, конфлікти та релігійні норми, які пропагують покірність жінки, що дотримуються у певних сім'ях або суспільства загалом. Однією з таких причин є домінування чоловіка над жінкою у сім'ї, суспільстві та державі. Жінка за таких обставин стає об'єктом влади чоловіка. Незважаючи на те, що у сучасному світі активно запроваджується концепція гендерної рівності, проблема патріархату залишається актуальною, оскільки більшість родин продовжують жити за патріархальними принципами [1, с. 224]. Конвенція Ради Європи (Стамбульська конвенція) про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству є міжнародним документом, спрямованим на захист прав жінок та запобіганням насильству проти них. У цій конвенції встановлюється юридичні зобов'язання для країн-учасниць щодо захисту жертв насильства, забезпечення належного покарання зловмисникам та наданні необхідної підтримки постраждалим. Завдяки тому, що Україна підписала і ратифікувала Стамбульську конвенцію, підтвердивши таким чином, свою відданість міжнародним стандартам захисту прав людини,

прагне впровадити ефективні механізми для боротьби з домашнім насильством та насильством стосовно жінок. Конвенція відіграє важливу роль у формуванні політики та захисті жінок від насильства, сприяючи створенню більш безпечного та справедливого суспільства [2].

Домашнє насильство є серйозною та соціальною проблемою, яке вчиняється щодня та вимагає комплексного підходу для його попередження та протидії. Тривалий час проблема насильства в Україні була поза увагою психологів, соціологів та соціальних працівників. Здебільшого цим питанням займалися криміналісти у випадку скоєння тяжких злочинів, зокрема тих, що скоювались у сімейно-побутовій сфері [4, с. 72]. Різниця між вчиненням злочину незнайомою людиною та домашнім насильством полягає в тому, що останнє здійснюється членами родини – чоловіком, дружиною, батьками, дітьми, колишнім подружжям чи родичами. Здебільшого незаконні дії проти членів родини включають в себе жорстоку поведінку, аб'юзивні стосунки, агресію та приниження. Це несе за собою різні фізичні, психологічні та соціальні наслідки для постраждалих.

З цієї причини, одним з найбільших викликів сьогодення є необхідність змін у суспільній свідомості – це в першу чергу подолання стереотипів та усвідомлення масштабу проблеми. Також потребує обізнаності та освітніх заходів населення, забезпечення доступу до ресурсів та підтримки жертв насильства. Послідовне виконання міжнародних обов'язків, таких як Стамбульська конвенція та постійне вдосконалення законодавства створюють умови для ефективного запобігання та протидії домашньому насильству. Ще одним важливим фактом є спільна робота державної влади та громадськості, яка спрямовується на активне розв'язання даної проблеми. Лише завдяки системному та універсальному підходу ми зможемо створити безпечне середовище, де кожен має право на життя без приниження та насильства.

Список використаних джерел

1. Калініна М. Домашнє насильство: запобігання та протидія. Новітні кримінально-правові дослідження - 2020. *Миколаївський інститут права Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2020. С. 222-227.
2. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами: Закон України від 02.07.2022. № 2319 – IX. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2319-20#n2>.
3. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.01.2018. № 2229 – VIII. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>.
4. Федоровська Н., Коваль Р.. Запобігання та протидія насильству в умовах воєнного стану. *Національна академія внутрішніх справ. Збірники наукових праць, матеріали конференцій (семінарів, круглих столів)*. 2023. С. 71-75.